

[Indenrigsministeren.]

er Mænd, der ser paa denne Opgave ud fra et mere passivt Synspunkt: man sidder og forvalter disse Laan og disse Serier og disse Obligationsudstedelser, og det er for saa vidt ikke noget aktivt i sig selv. Jeg mener, at Kreditforeningernes Opgave maa opfattes i mere aktiv Forstand, saaledes, at naar der opstaar en ny Situation, som f. Eks. den nuværende, saa er det Kreditforeningernes Opgave at medvirke i saa høj Grad, de kan, til at saa faa Mennesker af dem, der senere bliver Kreditforeningernes Klienter og Laantagere med Hensyn til det Byggeri, som er i Gang, kommer til at sidde og hæfte et halvt Aarhundrede ud i Fremtiden for det Rentniveau, som man i dette Øjeblik i den akutte Krise har.

Derfor vil jeg paa det ærede Medlems Spørgsmaal svare saadan, at naar Kreditforeningerne løser deres Opgave ud fra den Tankegang, som jeg her har nævnt, saa har jeg intet Ønske om at afløse den frivillige Kreditforeningsorganisation, som Realkreditinstitutterne er Udtryk for, med en Statsinstitution. Men paa den anden Side falder det mig ikke ind at afgive en Haandfæstning gaaende ud paa, at det offentlige ikke skulde have Ret til at gribe ind paa Omraader, hvor det maa siges, at private Realkreditinstitutioner ikke løser de Opgaver, som Samfundet i den givne Situation skal have løst.

Dernæst talte det ærede Medlem Hr. Krag om Forholdet til de sekundære Laangivere. Som jeg nævnte i min Forelæggelsestale, har der paa dette Punkt været ført Forhandlinger med Repræsentanter for Hypotekforeningerne, og de har givet Udtryk for Betænkelighed paa et Punkt i Relation til Hypotekforeningernes Laangivning efter de kortfristede Laan. Jeg har ikke kunnet dele denne Betænkelighed, men dette Spørgsmaal vil der blive Lejlighed til at drøfte nærmere i det kommende Udvalg.

Det ærede Medlem Hr. Kristen Amby sagde, at det var selvfølgelig ikke Meningen, at et enkelt Foretagende skulde lægge Beslag paa hele det Beløb, det her drejer sig om. Nej, det er ganske givet, tværtimod, det er mit Ønske, at det kan komme de flest mulige til gode. Jeg vil paa den anden Side sige — da det ærede Medlem nævnte Datoen, der staar, den 1. November 1940 —, at jeg vil ikke mene, det skulde være udelukket, at Smaa-byggeriet, Parcelbyggeriet og den Slags, kunde opnaa Laan herigennem, selv om saadant Smaaabyggeri begyndte, efter at denne Lov var gennemført.

Det ærede Medlem Peder Clausager

berørte Spørgsmaalet om, til hvilken Rente disse Laan kan optages. Det kan jeg ikke sige i dette Øjeblik, det er afhængigt af Forholdene paa Markedet paa det Tidspunkt, da denne Institution kan starte, og staar altsaa ogsaa i Forbindelse med, hvornaar denne Lov bliver vedtaget her i Rigsdagen. Det maa være Bestyrelsens Opgave til den Tid at opnaa de bedst mulige Betingelser under Medvirkning af Pengeinstitutterne, saaledes som der under Forhandlingerne er givet Udtryk for.

Det ærede Medlem nævnte Bestemmelsen i § 10 om Forlængelsen af Fristen for Accept. I Henhold til de Forhandlinger, der er ført, kan der for mig slet ikke være nogen som helst Grund til at tvivle om, at Kreditforeningerne vil gaa til den Forlængelse af Acceptfristen, som her kan blive nødvendig.

Det ærede Medlem Hr. Hartel fremsatte nogle Betragtninger om Pengemarkedets Forhold i Almindelighed og talte i denne Forbindelse om Diskontoens Højde her i Landet og i andre Lande. Jeg tror, man maa være opmærksom paa, at den formelle Diskontohøjde i aftagende Grad er en Maalestok for Laaneforholdene og Laanvilkaarene i de forskellige Lande. Man kan ikke længere, saadan som Pengepolitikken føres i de forskellige Lande, i samme Grad som tidligere ud af Diskontoens Højde læse Laanemuligheder og Laanvilkaar inden for det paagældende Land.

Det ærede Medlem gav i denne Forbindelse Udtryk for et Ønske om, at man her i Danmark skulde have ladet Vekselkurserne passe sig selv. Jeg kan da i hvert Fald sige, at dersom Danmark, Regeringen og Nationalbanken, lod Vekselkurserne passe sig selv, vilde Danmark i hvert Fald blive det eneste Land i Verden, hvor noget saadant skete. Det ærede Medlem er i mange Henseender en moderne Mand, hvad jeg paa mange Omraader paaskønner, men jeg tror, at det ærede Medlem i denne Henseende er lidt for antikveret; det ligger noget tilbage i Tiden, at noget saadant fandt Sted nogetsteds.

Det ærede Medlem sagde saa, at medvirkende til at hæve Rentefoden og sænke Obligationskurserne var ogsaa dette, at Midlerne i stigende Omfang under Krigskonjunkturerne søgte over til Aktiemarkedet. Det er noget, som der er Fare for, i det Øjeblik man gaar ind i en Krigsperiode og eventuelt i Krigskonjunkturer paa det ene eller det andet Omraade, men hvis man undersøger, hvad der hidtil er foregaaet paa det danske Obligations- og